

kacih 40 let, oče 3 otrok. Bila sta v dolgotrajnem preiskovalnem zaporu in zdaj ju čaka še denarna kazen in ječa. Kako strašno ju to zadeva, to se lahko presodi, ako se premisli, kako gré na kmetih, ako prvega delavca, gospodarja ni, in so otroci nedorasli. Starejši ima biti zaprt 2½ leti, mlajši 10 mesecev. Prišla sta tedaj k cesarju milost prosit. Mlajši je izročil cesarju prošnjo in govoril slovenski (nemški nobeden besedice ne ume): „Svitli cesar, ponižno prosimo, da bi ta naša prošnja uslišana bila, usmilit se naših nedolžnih otrok in naših žen!“ Cesar je prošnjo vzel in odgovoril prijazno, tudi slovenski: „Je že dobro“. Kakor sta bila prej v velikem strahu pred tako visocega gospoda stopiti, tem bolj potem nista mogla prečuditi se, kako so cesar in vsi veliki gospodje pri njem „pohlevni“ in prijazni. „Da, ko bi bili v Litiji in v Ljubljani taki! Tam pa vsak birič reži nad nami“, rekla sta nam. Odšla sta z dobrim upanjem in mi jima želimo srečen uspeh. Tako se „Slov. Nar.“ piše iz Dunaja. — Ker se zdaj po časnikih bere, da Njegovo Veličanstvo misli 18. t. m. (ki je rojstni dan cesarjev) pomilostiti zarad političnih hudodelstev obsojene, in ker je sodnija dogodbo na Jezici in na Jančjem zeló povdarjala za narodno (politično), tedaj si jej zdaj lepa prilika ponuja, iz istega obzira zagovarjati pomiloščenje vseh, ki so bili zarad one dogodbe obsojeni.

— (Oznanilo c. kr. asentne komisije za nakupovanje kónj) razgláša, da za armado nakupuje vprežne konje: težke, ki merijo po 15 pestí in 1 palec do 2 palca in čez po 200 do 235 gold.; lahke konje pa, ki merijo od 14 do 15 pestí, po 160 in 170 gold. Konji morajo že pet stari, a ne čez dvanajst let stari biti. Kupujejo se vsaki pondeljek, sredo, petek in soboto — le na praznik ne — od 8. ure zjutraj na dvorišču v gostilnici „pri Kerčonu“ na tržaški cesti. — Kakor slišimo, prvo saboto ne repa ni bilo prodanega, ker deloma komisija ni hotela vsakega kupiti, pa tudi prodajalci niso bili s ceno zadovoljni. Teško bode tedaj samo na Kranjskem nakupiti 1600 konj.

— („Pravnik“ 6. list) obsega: Proti kateri kazenski postavi se pregreši dolžnik, ki svojo lastnino na škodo upnikov ob vrednost spravi? (Konec). — O računostvju. — O domovinstvu. — Die Rechtssprechung. — Slovenski jezik v uradih. — Slovensko podporno društvo visokošolcem. (Res, blaga ideja; da bi le se oživila kmalu!) — Črtice.

— (Obrtniško podporno društvo. — Konec.) Posodilo se je do 30. junija l. l.: meseca januarija 10.535 gold., februarja 12.310 gld., marca 16.380 gld., aprila 21.425 gold., maja 21.075 gold., junija 16.230 gold., toraj skup 97.955 gold. Te številke dosti pričajo, da obrtniško podporno društvo vrlo napreduje. Le v korist onih obrtnikov, kateri še niso društveniki tega društva, se izreče želja, naj bi vstopili v društvo in s tem pripomogli v časih potrebe k podpori, ktera korenini na vodilu samolastne pomoči.

— (Vipavski tabor) se je tako slavno obnesel, da so se vsi taboriti naši zeló navdušeni vrnili nazaj v Ljubljano. Bilo je naroda zbranega okoli 12000; po takem bil je za Vižmarskem na vsako stran prvi. Sokolov iz Ljubljane, Postojne, Planine in Vipave bilo je nad 100. Vse resolucije so bile soglasno sprejete, vsi dopisi in telegrami so bili z živahnim navdušenjem pozdravljani. Prečastiti dekan gospod Grabrijan se je odlikoval s prijazno gostoljubnostjo svojo, kajti 80 gostov je na obedu imel pri svoji mizi. Bolj na drobno o taboru prihodnjič.

— („Kranjsko špraho“) mora znati, kdor hoče pri ljublj. finančni direkciji službo praktikanta z 400 gold.

dobiti. Tako stoji zapisano v razglasu „Laib. Zeitg.“ 12. avgusta. Gospodje Wurzbach-i, Dežmani in vsi drugi, ki hočete dva deželna jezika na Kranjskem imeti, glejte! kako vam veliki filolog pl. Possaner s kranjskim jezikom spodbija vaša dva jezika, kajti zdaj ne veljá več trditi, da slovenski in nemški jezik sta deželna jezika na Kranjskem, kranjski jezik, — to reče vse, drugega ni mogoče nič.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Največ skrbí delajo vladi zdaj delavci, kateri podkurjeni po ljudéh, ki niso delavci, kričijo po „socijalni demokraciji“, če prav malokdo izmed njih vé, kaj da je to. Vlada je zato prepovedala društva delavska na Dunaji in v Gradcu. To pa je dunajske delavce tako na noge spravilo, da se zbirajo na večer in v velicih procesijah se po predmestjih klattijo, pojó, pa spet saksebi gredó. Vlada sama si jih je vstvarila pod ministrom Giskro, da so jej pomagali kričati zoper konkordat in druge verske reči, — zdaj jih pa ima — zoper sebe. Kdor veter seje, vihar žane!

Iz francosko-pruskega bojišča. Na bojišču samem se pretekli teden ni nič odločivnega zgodilo, temveč pa v Parizu. Državni zbor je odstavil vse poprejšnje ministre, ljubljence Napoleonove, in prevzel je vodstvo sedanjega ministerstva grof Palikao, mož ostrega značaja in iz Kine znani strah vojakom. Republikanska stranka je v zboru izustevala hude besede zoper cesarja Napoleona in eden izmed njih je zeló zahteval, naj se odstavi cesar Napoleon s vso njegovo rodovino; se ve da ta predlog ni obveljal pri večini cesarju vdanih poslancev. Dosegli so pa vendar to, da so vzeli cesarju glavno vodstvo armade na bojišču, in je to prevzel iz Mehike znani general Bazajne. Dolžijo namreč Napoleona, da je on kriv dosedaj še zmirom nesrečne francoske vojske. Francoska armada se je čedalje bolj vmikovala nazaj na svojo zemljo in se je vmaknila za reko Mosel. Govori se, da je ob tej reki bila te dni neka manj pomenljiva praska, o kateri telegrami francoski pravijo, da so Francozi zmogli, pruski pa, da so Prusi; kaj je pravo, se bo še le pozneje izvedelo. To pa je gotovo, da so Prusi zdaj prišli na težeje stališče, kajti v tuji deželi so, kjer se imajo od vseh strani sovražnika bati in kjer jim pomanjkanje živeža žuga. Ako Francozom se posreči, da združijo silno armado, in planejo čez Prusko, se po takem na tem bojišču vname zeló krvavi in pa odločivni boj.

Žitna cena

v Ljubljani 13. avgusta 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 50 — banaške 6 fl. — — turšice 3 fl. 50. — soršice 3 fl. 73. — rži 3 fl. 50. — ječmena 3 fl. — — prosa 2 fl. 80. — ajde 3 fl. — — ovsa 2 fl. 60 — Krompir 1 fl. 50.

Žitna cena

v Kranji 13. avgusta 1870.

Vagán pšenice 6 fl. 20. — rži 4 fl. 15. — ječmena 3 fl. 60. — ovsa 2 fl. 80. — soršice 4 fl. 40. — ajde 3 fl. 35. — prosa 3 fl. 40. — krompirja 2 fl. 30. — fižola 3 fl. 84.

Kursi na Dunaji 16. avgusta.

5% metaliki 54 fl. 50 kr. Ažijo srebra 123 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 64 fl. 15 kr. Napoleondori 10 fl. 1 kr.